

Ερευνητική Εργασία

Α' Λυκείου (Project 1)

Σχολικό Έτος: 2013 - 2014

Α' τετράμηνο

Τίτλος: «**Το ντύσιμο των νέων**»

Παιδαγωγική ομάδα:

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:

Παρμαξή Αναστασία

Μαθητές Α' Λυκείου:

1. Αγγέλου Αγησίλαος
2. Βερβενιώτης Μάριος
3. Βλάχος Βασίλειος
4. Βλάχος Ευάγγελος
5. Γκόγκου Ελένη
6. Καραγεώργου Αρετή
7. Καφές Σπυρίδων
8. Κίτσου Ελένη
9. Κοκκίνης Αθανάσιος
10. Κώνστα Αθανασία
11. Ματσαγγούρας Ελευθέριος
12. Πήλιουρης Δημήτριος
13. Σουλιώτη Γεωργία
14. Ταρώνη Μαρίνα
15. Χήρα Γεωργία

Πίνακας περιεχομένων

Εκεί που αρχίζει η μόδα... πεθαίνει το στιλ!.....	2
Γενικά	2
Μόδα - Στιλ.....	2
Ορισμός στιλ.....	3
Η σημασία την ενδυμασίας για τον άνθρωπο	3
Ψυχολογία και ντύσιμο	6
Φοράμε ρούχα ή μας "φορούν" αυτά ;.....	6
Ιστορικά στοιχεία	7
Διαφορές	7
Δεκαετία Του '60.....	7
Πώς ντύνονταν οι γυναίκες '60.....	10
Το ντύσιμο ανά δεκαετία	10
Συμπεράσματα	15
Βιβλιογραφία	18

Εκεί που αρχίζει η μόδα... πεθαίνει το στιλ!

Γενικά

Μόδα είναι οι κοινωνικές συνήθειες, εκδηλώσεις και προτιμήσεις που επικρατούν για ορισμένη χρονική περίοδο και αφορούν την αμφίεση, κόμμωση. Επίσης μόδα είναι μία συνήθως σύντομη και παροδική συνήθεια αναφορικά με πολλά θέματα που αφορούν τον άνθρωπο, όπως είναι ο τρόπος ζωής το ντύσιμο, η διακόσμηση του σπιτιού, η διατροφή, ο τρόπος της ψυχαγωγίας και της διασκέδασης. Είναι επίσης, η τάση του ανθρώπου για την αναζήτηση του καινούριου, του σύγχρονου, σύμφωνα με τα δεδομένα κάθε εποχής, τα οποία συχνά αναπροσαρμόζονται. Χαρακτηριστικό λοιπόν της μόδας είναι η ευμεταβλησία της, ενώ κάποιοι παράγοντες, όπως τα μέσα επικοινωνίας και πληροφόρησης, επιτείνουν τη σχετική ρευστότητα της κατάστασης.

Η λέξη μόδα στο σύγχρονο ελληνικό λεξικό ορίζεται ως εξής «Μόδα, η παροδική συνήθεια κυρίως ως προς το ντύσιμο, νεωτερισμός, συρμός».

Μόδα - Στιλ

Τι εννοούμε λοιπόν με τη λέξη μόδα; Εννοούμε την τάση που επικρατεί κατά περιόδους σε μια κοινωνία όσον αφορά την ένδυση ή γενικότερα τον τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς. Η μόδα απευθύνεται κυρίως στους νέους, αλλά όχι αποκλειστικά σ' αυτούς και έχει εφήμερο χαρακτήρα καθώς μεταβάλλεται συχνά. Υπάρχουν πολλές τάσεις μόδας. Για κάθε δεκαετία του πολιτισμού μας υπάρχει και μια καινούργια τάση, ανάλογα με την ψυχολογία των μαζών και τις διεθνείς πολιτικές και πολιτιστικές εξελίξεις που σημαδεύουν την πορεία της κοινωνίας μας. Στο μηχανισμό μίμησης και ομοιομορφίας, σε συνδυασμό με το μηχανισμό για διάκριση, βασίζεται η καθιέρωση προτύπων κατανάλωσης και συμπεριφοράς που ονομάζουμε «Μόδα».

Η μόδα είναι άστατη, επιπόλαιη και το βασικότερο παροδική. Μόδα είναι αυτό το καταραμένο τεχνικό πέπλο παραπληροφόρησης που φορούν όσοι δεν έχουν να προσφέρουν μια αυθεντική πληροφορία γούστου. Υπάρχουν πολλές κατηγορίες μοντέρνων ανθρώπων ανάλογα με την εποχή και τη δεκαετία όπως freestylers, trendy, glam. Επιπλέον, εξηγεί ότι με τον καιρό η μόδα και το στιλ των ρούχων αλλάζει και ότι οι άνθρωποι την ακολουθούν δίχως να το θέλουν. Αξίζει να σημειωθεί ότι η μόδα είναι κάτι μεταξύ αρμονίας ρούχων και το στιλ του

ανθρώπου, και τις εντυπώσεις τις κερδίζει πάντα εκείνος που καταφέρνει να προκαλέσει πολύ μεγάλο θαυμασμό.

Στη συνέχεια, το στιλ, το οποίο δεν κατασκευάζεται σε κοπτοραπτάδικα του Μιλάνου, των Παρισίων ή του Λονδίνου, είναι πάντα μια ιδιοκατασκευή κομμένη και ραμμένη για τα μέτρα του καθενός και μόνο, που φοριέται κάτω από τα ρούχα της καθημερινότητας και πάνω από οποιαδήποτε εσωτερική διάθεση. Όταν αναφερόμαστε στο στιλ δεν έχει σημασία η οποιαδήποτε μάρκα ρούχου αρκεί μόνο να τα φοράς. Επίσης εξηγεί ότι με τα ρούχα μπορείς να αφήσεις εποχή και να μείνουν για πάντα μια συγκεκριμένη ενδυμασία. Επιπλέον, εξηγεί ότι με τον καιρό η μόδα και το στιλ των ρούχων αλλάζει και ότι οι άνθρωποι την ακολουθούν δίχως να το θέλουν. Επιπρόσθετα το στιλ είναι σταθερό, δουλεμένο και το βασικότερο είναι αιώνιο. Ωστόσο μας δίνει να καταλάβουμε πως υπάρχουν πολλές κατηγορίες ανθρώπων που έχουν μοντέρνο ντύσιμο. Τέλος, το στιλ είναι τρόπος ζωής, τρόπος έκφρασης και τρόπος σκέψης.

Ορισμός στιλ

Στιλ είναι να ξέρεις ποιος είσαι, τι θέλεις να πεις και να μην σου καίγεται καρφή αν θα αρέσεις στους άλλους, γιατί η μόδα περνάει αλλά το στιλ μένει πάντα το ίδιο. Στιλ εννοούμε την εξωτερική εμφάνιση του ανθρώπου καθώς και τον ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο αυτή μεταμορφώνεται. Το πιο αξιοπρεπές που έχεις να κάνεις είναι να προσπαθήσεις να ανακαλύψεις τον τύπο σου, δηλαδή τα μοναδικά «δαχτυλικά σου αποτυπώματα» πάνω στο καρμπόν της καθημερινότητας.

Η σημασία την ενδυμασίας για τον άνθρωπο

Κάθε μέρα και όχι μόνο μια φορά, μπαίνουμε στη διαδικασία να διαλέξουμε τα ρούχα που θα βάλουμε. Άλλοι το σκέφτονται πολύ, άλλοι λίγο, μερικοί καθόλου. Όσο αυτόματα ή βαριεστημένα κι αν γίνεται, το ντύσιμο λέει αρκετά για μας, την προσωπικότητα και τα συναισθήματα μας. Για να το πούμε πιο σωστά, εμείς κάτι θέλουμε να πούμε με τον τρόπο που ντυνόμαστε.

Άντρας ή γυναίκα, έφηβος ή συνταξιούχος, ελεύθερος ή παντρεμένος, ή όποιες άλλες ιδιότητες και ρόλους αν έχουμε, το ντύσιμο είναι ένας κανόνας απ'τον οποίο κανείς δε γλιτώνει, ακόμη κι αν το θέλει. Μάλλον βέβαια, κανείς δεν το θέλει. Όσο βασανιστικό κι αν είναι ενίοτε (και για κάποιους, κάποιες περισσότερο, το καθημερινό ντύσιμο είναι συχνά ένα «μαρτύριο») όλοι θέλουν να ντύνονται. Όχι

μόνο για να μην κρυώνουν, να σκεπάσουν τα γύμνια τους, να προστατεύσουν το σώμα τους. Εξίσου σημαντικό είναι το ντύσιμο σαν προετοιμασία για να «βγούμε στη σκηνή» της ζωής. Και όμοια με το θέατρο αλλάζουμε κοστούμια ανάλογα με το έργο, τη σκηνή, το ρόλο, τα συναισθήματα. Είτε ντυνόμαστε με την τελευταία λέξη της μόδας είτε φοράμε και ξαναφοράμε τα ρούχα που πιστεύουμε ότι μας ταιριάζουν, είτε είναι ακριβά, φτηνά, φανταχτερά, σεμνά, μαύρα ή πολύχρωμα τα ρούχα είναι μια απεικόνιση του εσωτερικού μας κόσμου που δείχνουμε σε όλους.

Μπορούμε άλλωστε να το διαπιστώσουμε και στον εαυτό μας. Όταν περπατάμε στο δρόμο, όταν βρεθούμε σε μια αίθουσα με κόσμο, όταν είμαστε καλεσμένοι μαζί με ανθρώπους που γνωρίζουμε λίγο ή καθόλου σ' ένα φιλικό σπίτι, τι είναι αυτό που μας κάνει να διαμορφώσουμε μια πρώτη εντύπωση για τους γύρω μας;

Μία εικόνα που, σαν να ρίχνουμε μια ματιά σε φωτογραφία, σαν ένα «σκανάρισμα», καταρχήν μας δίνει τις πρώτες πληροφορίες για τον άνθρωπο που έχουμε απέναντι μας. Η εικόνα αυτή περιλαμβάνει το πρόσωπο, τα μαλλιά, τη στάση του σώματος και ασφαλώς τα ρούχα, και μπορεί να επηρεάσει αρκετά τα συναισθήματα συμπάθειας ή αντιπάθειας που αναπτύσσουμε για τον άνθρωπο αυτό. Μ' αυτό το πρώτο «σκανάρισμα» αναγνωρίζουμε σχήματα και αποκωδικοποιούμε με τα μηνύματα του άλλου. Και μπορεί βέβαια, αν είμαστε «θύματα της εικόνας» να μας κάνει να απορρίψουμε έναν άνθρωπο και να χάσουμε κάθε ενδιαφέρον να τον γνωρίσουμε καλύτερα. Ίσως μάλιστα είμαστε τέτοια (θύματα) περισσότερο από όσο θέλουμε να παραδεχτούμε .

Το ίδιο δύσκολο είναι για πολλούς ανθρώπους να παραδεχτούν ότι δίνουν σημασία στα ρούχα που φοράνε. Κι όμως σε κανέναν δεν είναι αδιάφορο το τι φοράει , εκτός αν πάσχει από κάποια ψυχική διαταραχή, οπότε αλλοιώνεται η εικόνα του εαυτού του.

Το ντύσιμο είναι μία μορφή επικοινωνίας. Βρίσκεται ακριβώς στο σύνορο (και είναι ένα σύνορο) μεταξύ του εσωτερικού μας και του εξωτερικού, του κοινωνικού κόσμου. Ανήκει σ'εμάς, είναι κομμάτι μας, αφού το επιλέγουμε και το φέρουμε πάνω μας και ταυτόχρονα είναι κάτι που βρίσκεται ήδη έξω από μας, οπότε μπορούμε να πούμε ότι μ'αυτά που φοράμε έχουμε μια πολύ προσωπική συνομιλία με τον κόσμο, έτσι όπως τον αντιλαμβανόμαστε. Είναι αξιοθαύμαστο το πώς το ντύσιμο μπορεί να είναι ταυτόχρονα ένα παραβάν που μας κρύβει και μια οθόνη που μας προβάλλει!

Φυσικά δεν δίνουν όλοι την ίδια σημασία στα ρούχα και στην εμφάνιση. Για κάποιους είναι «αναγκαίο κακό» και, εκτός από κάποιες ιδιαίτερες περιστάσεις, διαλέγουν ρούχα πρακτικά και ευκολοφόρετα που να μην χρειάζεται να ασχοληθούν πολύ ώρα με το καθημερινό τους ντύσιμο. Για άλλους το ντύσιμο είναι μία τελετουργία που περιλαμβάνει, την αγορά, τους κατάλληλους συνδυασμούς ρούχων, παπουτσιών και αξεσουάρ, την καθημερινή φροντίδα ως την παραμικρή λεπτομέρεια. Η τέλεια εμφάνιση και η τεράστια σημασία που δίνουν κάποιοι άνθρωποι στο ντύσιμο τους –και προκαλούν το θαυμασμό- δεν είναι οπωσδήποτε ένδειξη αυτοπεποίθησης και σιγουριάς. Συχνά είναι η προσπάθεια να καλυφθεί μία έντονη ναρκισσιστική ανισορροπία. Κάποιος που είναι σίγουρος για τον εαυτό του δεν έχει ανάγκη από την συνεχή επιβεβαίωση ότι είναι καλοντυμένος, ωραίος, άψογος. Ας μην ξεχνάμε ότι πολλά μοντέλα που θαυμάζουμε –και συχνά ζηλεύουμε- για την τέλεια εμφάνιση και το υπέροχο ντύσιμο τους, πάσχουν από νευρική ανορεξία (και όχι μόνο) που είναι η κατεξοχήν πάθηση της αρνητικής αυτοεικόνας.

Έχουμε μάθει από μικροί να «χρησιμοποιούμε» τα ρούχα σαν σύνορο του αυστηρά προσωπικού μας χώρου αλλά ταυτόχρονα και σαν σημείο συνάντησης του με τον εξωτερικό κόσμο, γι' αυτό είναι δύσκολο να μην προκαλούν καμία απολύτως σημασία για μας. Κι επειδή η μητέρα μας ήταν η πρώτη προσωπική μας «ενδυματολόγος» (για πολλές γυναίκες και η παντοτινή) με κάποιο τρόπο το ντύσιμο μας κουβαλάει κάπου τη στάμπα της, έστω και πολύ καλά κρυμμένη. Η μητέρα είναι αυτή που με τον τρόπο που φροντίζει το σώμα μας, που μας δίνει και που με τα όνειρα, τις προσδοκίες και τους δικούς της κανόνες («μία γυναίκα πρέπει να είναι πάντα περιποιημένη», «να φοράς ρούχα απλά, να μην προκαλείς», «τα αγόρια δεν φοράνε χτυπητά χρώματα», «τι παριστάνεις με τα μαύρα, δεν σου πάνε καθόλου», «τα τακούνια είναι για άλλο τύπο γυναίκας, πιο αεράτο») καθορίζει σε πολύ μεγάλο βαθμό τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε το σώμα μας και το ντύνουμε.

Στην εφηβεία ξεκινούν όλα. Τα ρούχα είναι τόσο σημαντικά γιατί επιτρέπουν στον έφηβο να ελέγχει την εμφάνιση του μ' αυτό το σώμα που ξαφνικά και πολλές φορές με επώδυνο τρόπο μεταβάλλεται. Το ντύσιμο είναι απ' την μια προβολή της προσωπικής ταυτότητας απέναντι στους γονείς («δεν είμαι σαν εσάς») κι απ' την άλλη κρύψιμο του αβέβαιου και ανασφαλούς εαυτού πίσω από τις «σωστές» μάρκες, τα ρούχα-στολή, που φορούν με σχεδόν πανομοιότυπο τρόπο διάφορες ομάδες εφήβων και αισθάνονται ότι «ανήκουν». π.χ Η Μαρία, είναι 45 και εξακολουθεί να ντύνεται λίγο πανκ, όπως έκανε σαν νεαρό κορίτσι, για να αντιδράσει στην συντηρητική και καταπιεστική μητέρα της. Τα ρούχα της

εξακολουθούν να λένε –έστω λιγότερο δυνατά: «δεν θα μου πεις εσύ πως θα ντυθώ!».

Τα ρούχα λοιπόν αποκαλύπτουν πράγματα για τους ανθρώπους που τα φορούν. Όχι όμως τόσα, όσα μπορούν οι ίδιοι να μας πουν. Μπορεί να μείνουμε κατάπληκτοι για το πόσο έξω μπορεί να πέσαμε στη γνώμη που σχηματίσαμε για έναν άνθρωπο μόνο απ' την εμφάνιση του. Οι κώδικες μας δεν συμπίπτουν πάντα.

Ψυχολογία και ντύσιμο

Από τα αρχαία χρόνια τα ρούχα δεν ικανοποιούσαν μόνο την ανάγκη προστασίας από το κρύο και τη ζέστη, αλλά εξυπηρετούσαν εκφραστικούς και κοινωνικούς σκοπούς. Στις μέρες μας τα ρούχα δίνουν την πρώτη εντύπωση για ένα άτομο μας και εκφράζουν στοιχεία της προσωπικότητας του καθένα μας. Η εξωτερική εμφάνιση ενός ατόμου μας δίνει πληροφορίες όπως η καταγωγή του, το επάγγελμα του, η οικονομική του κατάσταση και η κοινωνική του θέση. Σύμφωνα με αρκετές μελέτες δεν μπορούμε να μείνουμε ανεπηρέαστοι από τα ερεθίσματα του περιβάλλοντος μας. Αυτό ισχύει και για τη μόδα, και αν δεν το κάνουμε συνειδητά, ακολουθούμε ως προς κάποιο βαθμό τα πρότυπα της εποχής μας.

Το ντύσιμο θεωρείται σαν ένας τρόπος να εκφράσουμε τον εαυτό μας. Επιλέγουμε τα ρούχα που φοράμε είτε επειδή μας αρέσει το χρώμα, είτε επειδή ταιριάζουν στο σώμα μας, ή ακόμα επειδή πιστεύουμε ότι ταιριάζουν στο στυλ μας και αναδεικνύουν την προσωπικότητά μας. Διαφορετικά θα ντυθεί κάποιος που πηγαίνει για επαγγελματική συνέντευξη και διαφορετικά θα ντυθεί το ίδιο άτομο όταν θα βγει με τους φίλους του ή όταν θα βγει ραντεβού.

Οι μεγάλοι σχεδιαστές μόδας, υποστηρίζουν ότι η εντύπωση ενός ρούχου κρατάει 5-10 λεπτά, ενώ αυτό που υπερισχύει είναι η αίσθηση της προσωπικότητας του ανθρώπου. Το ρούχο αναδεικνύει την προσωπικότητα δεν την δημιουργεί. Ακόμα και η ποιότητα και το είδος του υφάσματος σε κάνουν να νιώθεις όμορφα όχι μόνο επειδή είναι ωραίο αισθηματικά αλλά βοηθούν την έκφραση της προσωπικότητας του ατόμου. Με άλλα λόγια είναι σημαντικό το να υπάρχει στυλ στο ντύσιμο.

Φοράμε ρούχα ή μας “φορούν” αυτά ;

Το στυλ στο ντύσιμο επιβεβαιώνει τη μοναδικότητα μας. Το να αντιγράψει κάποιος τα μοντέλα από τα περιοδικά ή τις επιδείξεις μόδας δεν σημαίνει ότι θα τους ταιριάζει. Το αποτέλεσμα πιθανότερα να είναι αστείο ή κακόγουστο. Συμβαίνει κάποιες φορές να προβάλλουμε μέσω των ρούχων μας αυτό που θα θέλαμε να είμαστε και όχι αυτό που είμαστε πραγματικά. Σε αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει σύγχυση μεταξύ της εξωτερικής εικόνας και του εσωτερικού μας κόσμου. Εδώ ταιριάζει η φράση “το ρούχο φοράει τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος το ρούχο”

Ιστορικά στοιχεία

Το 19ο αιώνα το ντύσιμο των ανθρώπων ήταν κατανεμημένο ανάλογα με την περιοχή, την κοινωνική τάξη, τα οικονομικά και την εργασία του κάθε ανθρώπου. Για παράδειγμα : το ντύσιμο των αστών της εποχής ήταν επιβλητικό και υψηλής ραπτικής. Το ντύσιμο επηρεαζόταν σε μεγάλο βαθμό από την ταξική καταγωγή του ανθρώπου. Αυτό φάνηκε στην Δ' Εθνοσυνέλευση όπου έδωσαν το παρόν νησιώτες, ρουμελιώτες και Πελλοπονήσιοι.

Το ντύσιμο διαφοροποιείται στο πέρασμα των εποχών με βάση το γυναικείο ντύσιμο. Τον 19ο αιώνα το ντύσιμο για την γυναίκα ήταν υπερβολικό και περίτεχνο. Για να επιδείξουν το πλούσιο μπούστο τους και το καλλίγραμμα σώμα τους φορούσαν κορσέ με αποτέλεσμα να τραυματίζουν τα εσωτερικά τους όργανα.

Οι γυναίκες της εποχής αυτής φορούσαν μακριά φορέματα που έφταναν τα δυο μέτρα. Ντύνονταν με βάση το κοινωνικό τους επίπεδο και την οικονομική τους κατάσταση.

Διαφορές

Η νεανική μόδα πριν από χρόνια ήταν πιο προσεγγμένη, τόνιζε τη γυναικεία κομψότητα, ενώ σήμερα είναι προκλητική, πρόχειρη αλλά πρακτική. Επίσης κάθε εποχή είναι διαφορετική με τα δεδομένα που υπάρχουν. Το ντύσιμο εξαρτάται και από την απελευθέρωση του ατόμου. Οι σημερινοί έφηβοι ξοδεύουν απερίσκεπτα περισσότερα χρήματα για τα ρούχα τους. Παλαιότερα ντύνονταν πιο απλά και πιο όμορφα ενώ τώρα, ντύνονται με διαφορετικούς τρόπους πιο «παράξενα και ελκυστικά». Οι σημερινοί έφηβοι αγοράζουν αυτά τα ρούχα για να κάνουν εντύπωση και να αρέσουν περισσότερο στους συνομήλικούς τους.

Δεκαετία Του '60

Μόδα στη δεκαετία του 60

Οι γυναίκες του 1960 φορούσαν ρούχα υψηλής ραπτικής, διότι ήθελαν να τονίσουν τα καλλίγραμμα πόδια τους. Επίσης φορούσαν κολλητά παντελόνια, εντυπωσιακά παλτό, μακριά γάντια και μίνι φούστες.

Οι άνδρες στην δεκαετία του '60 ντύνονταν σοβαρά φορώντας φράγκο, παπιγιόν και σμόκιν. Όμως, με το πέρασμα του χρόνου επικράτησαν τα κουστούμια και οι γραβάτες, ενώ τα σμόκιν περιορίστηκαν σε επίσημες εξόδους. Τα παπούτσια που φορούσαν ήταν κατά κύριο λόγο λουστρίνια.

Ανδρική Μόδα

•Οι άνδρες στην δεκαετία του 60 ντύνονταν σοβαρά φορώντας φράκο, παπιγιόν και σμόκιν. Όμως με το πέρασμα του καιρού επικράτησαν τα κουστούμια και οι γραβάτες, ενώ τα σμόκιν περιορίστηκαν σε επίσημες εξόδους. Τα παπούτσια που φορούσαν ήταν κατά κύριο λόγο λουστρίνια.

Η μόδα στη σημερινή εποχή έχει εμφανείς διαφορές σε σχέση με η μόδα του '60, όμως πολλά στοιχεία της μόδας εκείνης της εποχής έχουν παραμείνει στην σύγχρονη μόδα (π.χ. μίνι φούστες, παντελόνια, φορέματα με πλούσια ντεκολτέ, κορδέλες για τα μαλλιά, καπέλα) στοιχεία α οποία πρωτοεμφανίστηκαν στο χώρο της μόδας τη δεκαετία του '60.

Τη δεκαετία του '60 δεν γίνεται λόγος για νεανική μόδα, διότι εκείνη την εποχή οι έφηβοι δεν έδιναν ιδιαίτερη σημασία στο ντύσιμό τους σε αντίθεση με το σήμερα που οι έφηβοι έχουν ως επίκεντρο τη μόδα. Πλέον, η εφηβική μόδα έχει θέση στις επιδείξεις και τις συλλογές των σχεδιαστών γεγονός που οφείλεται στη συστηματική ενασχόληση των εφήβων με την εμφάνιση λόγω της ανάπτυξης των τεχνολογικών μέσων αλλά και της διεύρυνσης του πνευματικού τους ορίζοντα.

Οι γυναίκες φορούσαν απαραίτητως σκουλαρίκια, δακτυλίδια, βραχιόλια και διάφορα κολιέ. Επίσης φορούσαν άσπρα γάντια από νάιλον με μεταξωτά φορέματα το καλοκαίρι για να προσδώσουν μια επισημότητα στο ντύσιμό τους. Βέβαια φορούσαν και μάλλινα ή δερμάτινα γάντια το χειμώνα. Φορούσαν ακόμη καπέλα και μπερέδες χωρίς γείσο. Τέλος, ήταν πολύ «στη μόδα» οι κορδέλες που τις φορούσαν όταν έκαναν τα μαλλιά τους αρλεκίνο.

Πώς ντύνονταν οι γυναίκες '60

Το ντύσιμο των γυναικών τη δεκαετία του '60 δεν διέφερε και πολύ από το σημερινό, αλλά σαφέστερα ήταν κλασσικό. Οι γυναίκες φορούσαν φορέματα κάτω από το γόνατο και ταγεράκια, όμως δεν φορούσαν παντελόνια. Τα φορέματα ήταν μέχρι τη μέση, στητά και από εκεί και κάτω οι γυναίκες φορούσαν κάτι μεσοφόρια, για να γίνει το φόρεμα πολύ φαρδύ και πολλές φορές προσέθεταν και συρματάκια για να φουσκώσει ακόμη περισσότερο.

Το ντύσιμο ανά δεκαετία

1950-1969: Το ντύσιμο των νέων κατά τον 20ο αιώνα διαφοροποιούταν και άλλαζε ανάλογα με τα κινήματα της εποχής. Από τη δεκαετία του '50 η ποπ μουσική παίζει μεγάλο ρόλο στη ζωή αλλά και το ντύσιμο των νέων. Ντύνονταν με φαρδιά σακάκια, στενές γραβάτες, καστόρινα παπούτσια. Αντίστοιχα οι γυναίκες φορούσαν φούστες με φουρό.

Στην δεκαετία του '60 έρχεται στο προσκήνιο ένα νέο ποπ συγκρότημα οι Beatles το οποίο έφερε αρκετές αλλαγές στην ενδυμασία των νέων. Ειδικότερα μαύρα δερμάτινα ρούχα. Στην συνέχεια υιοθέτησαν και τα κοστούμια. Αν και το καθημερινό ντύσιμο περιελάμβανε τζινς και t-shirts.

1970-1989: το 1970 το ντύσιμο των νέων επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από ένα αμερικάνικο κίνημα το οποίο πρωτοεμφανίστηκε στην Ολλανδία και εξαπλώθηκε με ταχύτατους ρυθμούς σε ολόκληρη την Ευρώπη, επονομαζόμενο κίνημα των Χίπις. Το συγκεκριμένο ντύσιμο περιελάμβανε πολύχρωμα ρούχα, λουλουδάτα, αξεσουάρ, μπαντάνες, παντελόνια «καμπάνες», πουκάμισα. Το 1980 εμφανίζεται το κίνημα των Raven και των Gothic. Τα κινήματα εκείνα περιλάμβαναν μαύρα δερμάτινα ρούχα, μαύρα καπέλα και μαύρα παπούτσια.

1990-2010: Το ντύσιμο των νέων την εποχή αυτή χαρακτηρίζεται από τα πολλά δακτυλίδια, τα πλουμιστά πουκάμισα και τα διάφανα μπλουζάκια. Περεταίρω κυριαρχούν τα τζιν παντελόνια.

2000-2010: Από το 2000 έως και σήμερα υπάρχει το κίνημα των Emo. Κύρια χαρακτηριστικά του είναι τα μαύρα φουλάρια, κολλητά τζιν (σωλήνες), κολλητές μπλούζες.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ: «ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ»

1. Ηλικία

15-25 26-36 37-47 48-58

2. Φύλο

Αγόρι Κορίτσι

3. Έχετε αγοράσει ρούχα που δεν σας αρέσουν μόνο και μόνο επειδή είναι στην “μόδα”;

ΝΑΙ ΟΧΙ

4. Επηρεάζεστε για τα ρούχα που φοράτε από τα περιοδικά μόδας ή γενικότερα από τα Μέσα Ενημέρωσης;

ΝΑΙ ΟΧΙ

5. Είναι η εμφάνιση το πρώτο πράγμα που προσέχετε όταν βλέπετε κάποιον;

ΝΑΙ ΟΧΙ

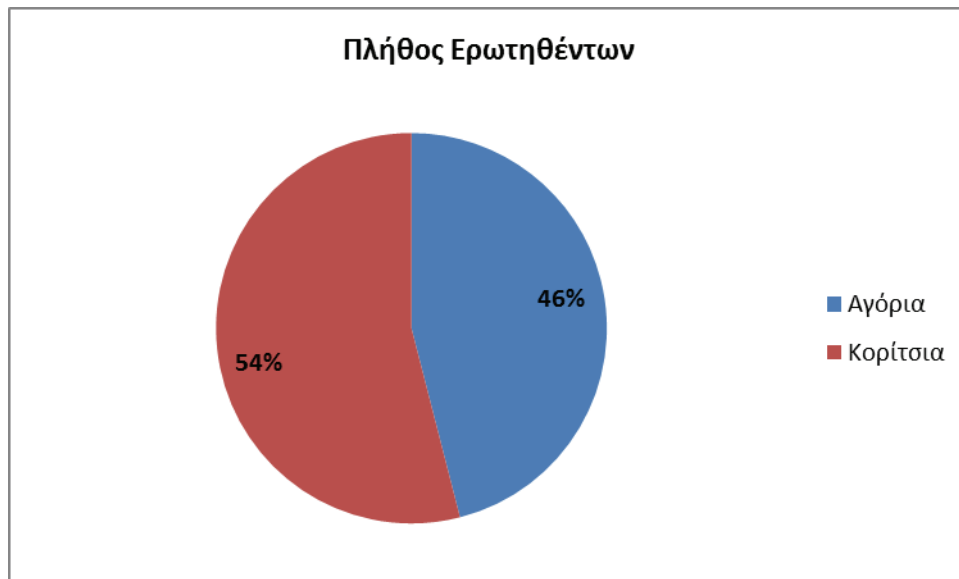
6. Πιστεύετε πως

A. εσείς δίνετε αξία στα ρούχα;

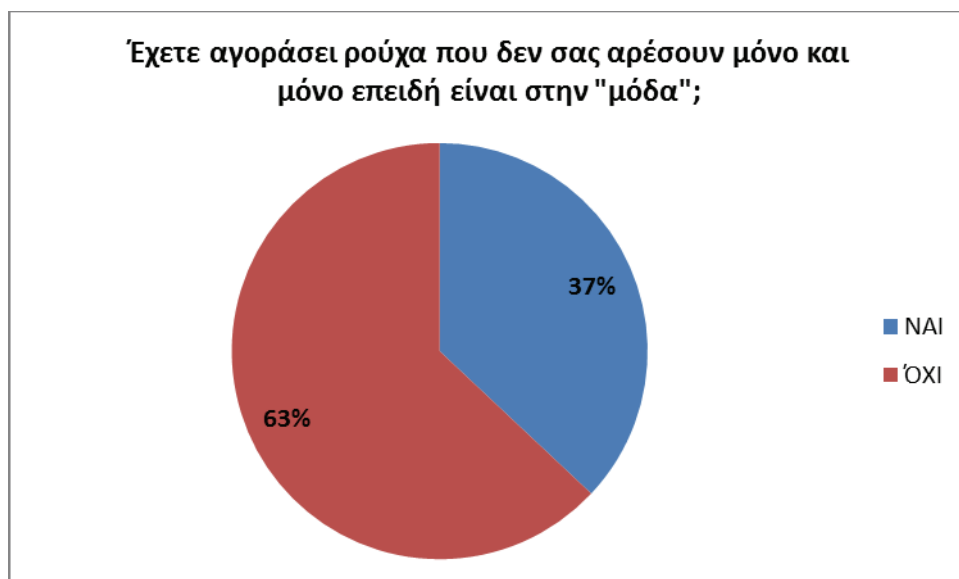
B. τα ρούχα δίνουν αξία σ'εσάς;

Απαντήσεις Ερωτηθέντων

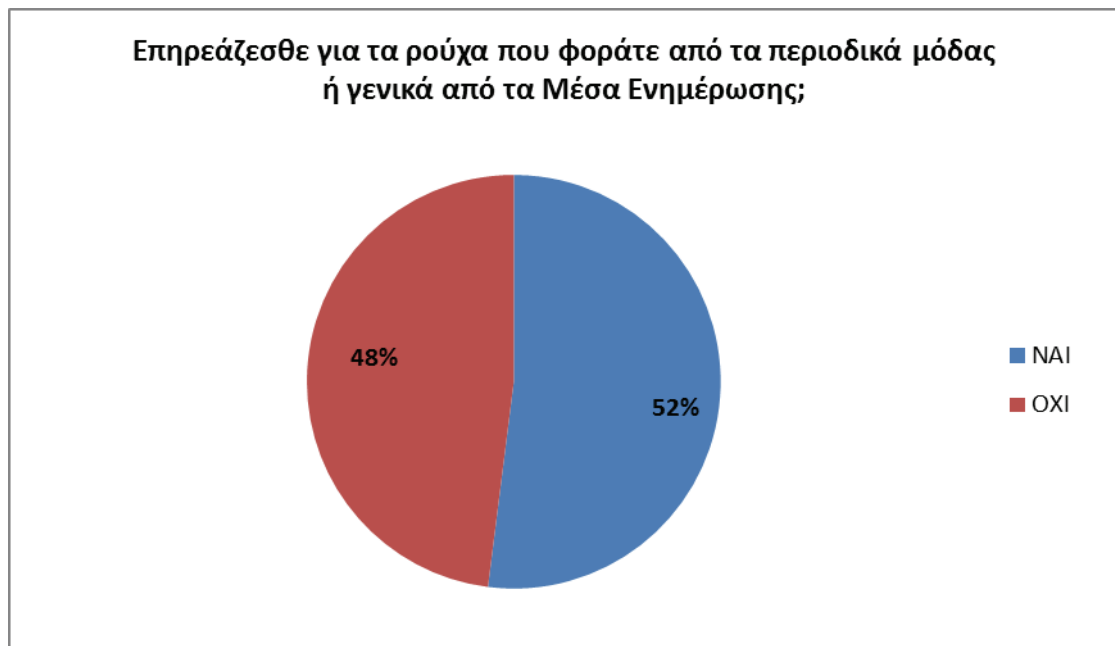
Ερώτημα 2

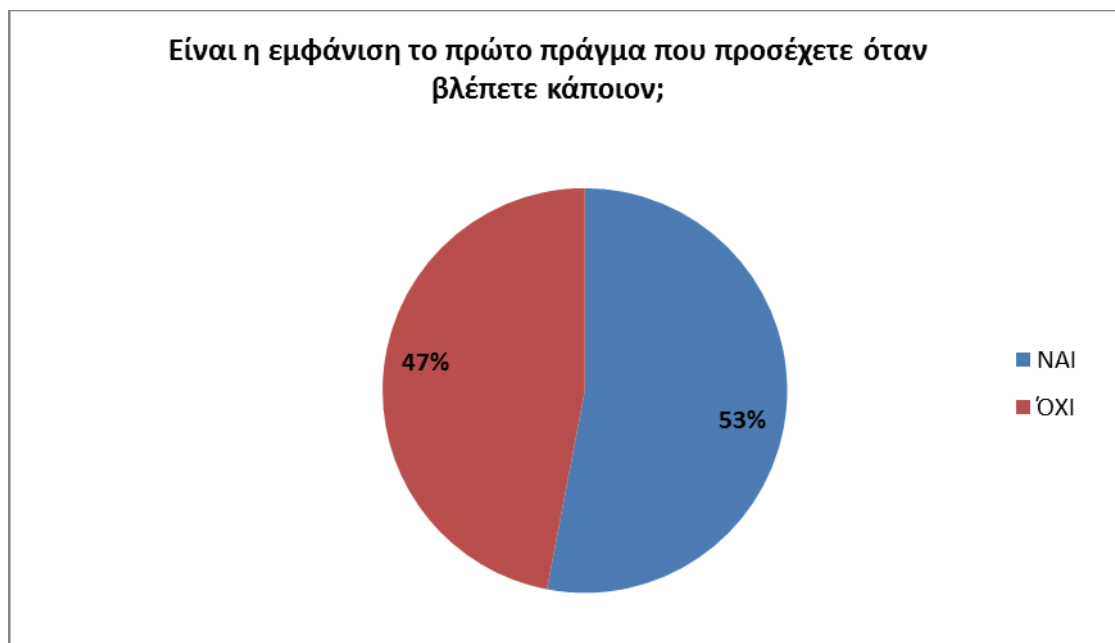
Ερώτημα 3

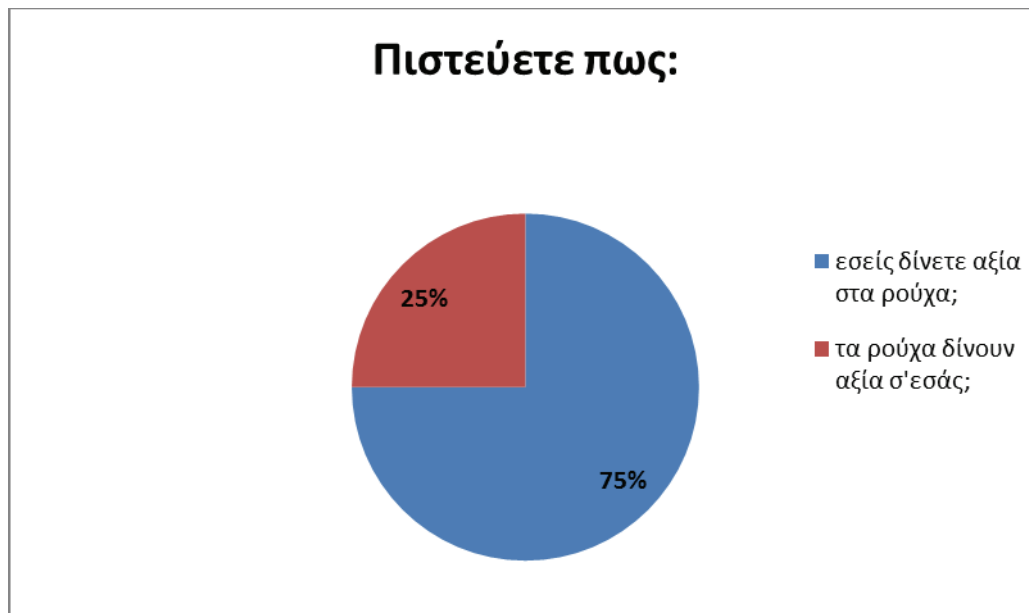
Ερώτημα 4

Ερώτημα 5

Ερώτημα 6

Συμπεράσματα

Με ένα τυχαίο δείγμα 100 ατόμων – ερωτηθέντων προσπαθούμε να εντοπίσουμε τι σημαίνει το ντύσιμο για τους ανθρώπους γενικά και για τους νέους ειδικότερα. Στο σύντομο χρονικό διάστημα που είχαμε στη διάθεση μας αναγκαστήκαμε με 6 ερωτήματα να θέσουμε ζητήματα σχετικά με τις αντιλήψεις που έχουν οι νέοι για τον τρόπο ντυσίματος, τη μόδα, και γιατί ακολουθούν κάποιους κανόνες στο ντύσιμο τους. Από τα 100 ερωτηματολόγια που απαντήθηκαν τα 54 (54%) είναι κορίτσια, ενώ τα 46 (46%) είναι αγόρια. Πιθανόν στις απαντήσεις που θα εξετάσουμε να παίζει σημαντικό ρόλο το γεγονός αυτό.

Στο ερώτημα της δημοσκόπησης : « έχετε αγοράσει ρούχα που δεν σας αρέσουν, μόνο και μόνο επειδή είναι στη μόδα;» οι ερωτηθέντες απάντησαν αρνητικά σε ποσοστό 63% ενώ σε ποσοστό 37% έχουν αγοράσει ρούχα μόνο και μόνο επειδή είναι στη μόδα. Πιστεύουμε ότι το 37% ακολουθεί πιστά τις επιταγές της μόδας επειδή έχει την οικονομική δυνατότητα να αγοράσει τα μοντέρνα ρούχα και επειδή μιμείται τα είδωλα της μόδας που προβάλλονται από τα μέσα ενημέρωσης. Βλέπουμε ότι το 63% δηλαδή ένα σημαντικό ποσοστό αγοράζει ρούχα επειδή τους αρέσουν και τους βολεύουν και ταιριάζουν στο σωματικό τύπο τους.

Πιθανόν επειδή τα μοντέρνα ρούχα είναι πιο ακριβά και δεν μπορούν να τα αγοράσουν.

Στο ερώτημα : «επηρεάζεστε για τα ρούχα που φοράτε από τα περιοδικά μόδας ή γενικότερα από τα Μέσα Ενημέρωσης;» 52 άτομα απάντησαν καταφατικά ενώ 48 άτομα θεωρούν ότι δεν επηρεάζονται από τα περιοδικά και από τα προβαλλόμενα πρότυπα των μέσων ενημέρωσης. Φυσικό είναι οι νέοι παρακολουθούν τις εξελίξεις της μόδας μέσα από τα περιοδικά και την τηλεόραση. Έτσι κατά κάποιον τρόπο δεν είναι σαφής η απάντηση τους για το αν δέχονται άμεσα τις επιδράσεις των περιοδικών μόδας και αν ακολουθούν «κατά γράμμα» ότι φορούν κάθε φορά τα μοντέλα ή οι καλλιτέχνες που παρουσιάζουν τα καινούργια ρούχα.

Στο επόμενο ερώτημα : «είναι η εμφάνιση το πρώτο πράγμα που προσέχετε όταν βλέπετε κάποιον;»

Οι περισσότεροι (53%) απάντησαν ότι πράγματι όταν βλέπουν κάποιον για πρώτη φορά προσέχουν την εμφάνιση του και αναλόγως του φέρονται, ενώ το 47% δηλώνει ότι δεν δίνει σημασία στην εξωτερική εμφάνιση.

Θεωρούμε ότι ένα σημαντικό ποσοστό πιστεύει ότι η εξωτερική εμφάνιση, το «στιλ» του καθένα προβάλλει την «εικόνα» μας προς τα έξω και δημιουργεί ανάλογες εντυπώσεις στους άλλους. Αναδεικνύει στοιχεία του χαρακτήρα μας και γενικότερα της προσωπικότητας μας γι' αυτό τις περισσότερες φορές προσέχουμε ιδιαίτερα την εξωτερική μας εμφάνιση. Λιγότεροι όμως (το 47%) αδιαφορούν για το πώς θα ντυθούν και ίσως πιστεύουν ότι μεγαλύτερη σημασία έχει ο εσωτερικός κόσμος, οι ηθικές αξίες, οι ιδέες, η καθημερινή πρακτική ενός ατόμου. Χρειάζεται δηλαδή η επικοινωνία και η βαθύτερη γνωριμία με τον άλλον για να καταλήξουμε σε συμπεράσματα. Στο τελευταίο ερώτημα της δημοσκόπησης «πιστεύετε ότι εσείς δίνετε αξία στα ρούχα ή τα ρούχα δίνουν αξία σ' εσάς;» το συντριπτικό ποσοστό του 75% θεωρεί ότι το ίδιο το άτομο δίνει αξία στα ρούχα που φορά ενώ το 25% απαντά το αντίθετο. Αντιλαμβανόμαστε ότι η προσωπικότητα του ατόμου έχει ιδιαίτερο ηθικό βάρος και ότι το ντύσιμο είναι μόνο μια πτυχή, μια έκφραση του χαρακτήρα του. Η εξωτερική εμφάνιση όσο προσεγμένη και μοντέρνα να είναι δεν είναι δυνατόν να καλύψει τις αδυναμίες και τα ελαττώματα ενός ατόμου. Ας θυμηθούμε το ποίημα του Κωνσταντίνου Καβάφη «Ηγεμών εκ Δυτικής Λιβύης».

Ἄρσεε γενικῶς στην Αλεξάνδρεια,
τες δέκα μέρες που διέμεινεν αυτού,
ο ηγεμῶν εκ Δυτικῆς Λιβύης
Αριστομένης, υἱός του Μενελάου.
Ὡς τ' ὄνομα του, κ' ἡ περιβολή, κοσμίως, ἐλληνική.
Δέχονταν ευχαρίστεως τες τιμές, ἀλλά
δεν τες ἐπιζητούσεν ἦταν μετριόφρων.
Ἀγόραζε βιβλία ἐλληνικά,
ιδίως ἱστορικά και φιλοσοφικά.
Προ πάντων δε ἄνθρωπος ὀλιγομίλητος.
Θάταν βαθύς στες σκέψεις, διεδίδετο,
κ' οἱ τέτοιοι τόχουν φυσικό να μη μιλοῦν πολλά

Μῆτε βαθύς στες σκέψεις ἦταν, μήτε τίποτε.
Ἐνας τυχαῖος, ἀστεῖος ἄνθρωπος.
Πῆρε ὄνομα ἐλληνικό, ντύθηκε σαν τους Ἕλληνας,
έμαθ' ἐπάνω κάτω σαν τους Ἕλληνας να φέρεται
κ' ἔτρεμεν ἡ ψυχὴ του μη τυχόν
χαλάσει την καλοῦτσικην ἐντύπωσι
μιλώντας με βαρβαρισμούς δεινούς τα ἐλληνικά,
κ' οἱ Αλεξανδρινοὶ τον πάρουν στο ψιλό,
ὡς εἶναι το συνήθειο τους, οἱ ἀπαῖσιοι.

Γι' αὐτό και περιορίζονταν σε λίγες λέξεις,
προσέχοντας με δέος τες κλίσεις και την προφορά
κ' ἐπλήττεν οὐ ὀλίγον ἔχοντας
κουβέντες στοιβαγμένες μέσα του.

Βιβλιογραφία

- Θεματικοί κύκλοι (Γενικού Λυκείου) Ν. Πιτέρης – «Η μόδα και το στυλ»
- Βικιπαίδεια
- Πολιτική Παιδεία Α' Λυκείου
- Γνωμικά με θέμα «Στυλ»
- «Η μόδα στην Αρχαία Ελλάδα» Pekridou-Corecki μεταφρ. Γεωργοβασίλης . Εκδ. Παπαδήμας, Αθήνα 1993
- Mosse! «Η γυναίκα στην Αρχαία Ελλάδα» μεταφρ. Γ. Στεφανής
- Παπανούτσος «Ο άνθρωπος και το φόρεμα» από το βιβλίο Πρακτική φιλοσοφία.